

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2016/1994**z dne 4. novembra 2016****o pristopu, po katerem pristojni nacionalni organi priznajo institucionalne sheme za zaščito vlog za bonitetne namene v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (ECB/2016/38)**

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko ⁽¹⁾ ter zlasti člena 6(1) in člena 6(5)(a) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽²⁾ ter zlasti člena 113(7) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V členu 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 je navedeno, da je institucionalna shema za zaščito vlog pogodbeno ali zakonsko določena ureditev odgovornosti, ki štiti institucije članice ter zagotavlja, da imajo potrebno likvidnost in kapitalsko ustreznost, da se po potrebi prepreči stečaj. V skladu z navedeno določbo lahko pristojni organi pod nekaterimi pogoji, ki so določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013, opustijo uporabo izbranih bonitetnih zahtev ali dovolijo nekatere izjeme za članice institucionalne sheme za zaščito vlog.
- (2) Evropska centralna banka (ECB) je kot organ, ki je v okviru enotnega mehanizma nadzora (EMN) pristojen za bonitetni nadzor kreditnih institucij, ki se razvrstijo kot pomembne, odgovorna za oceno vlog, ki jih predložijo te institucije.
- (3) Pogoji za oceno institucionalnih shem za zaščito vlog so določeni v členu 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013. Navedena uredba daje pristojnim organom nekaj diskrecije pri oblikovanju nadzorniške ocene, ki je potrebna za ugotovitev, ali so pogoji izpolnjeni. Da se zagotovi skladnost, učinkovitost in preglednost, je ECB v Vodnik ECB po opcijah in diskrecijskih pravicah iz prava Unije dodala poglavje o pristopu za priznanje institucionalnih shem za zaščito vlog za bonitetne namene ⁽³⁾, ki določa, kako bo ECB ocenjevala, ali institucionalne sheme za zaščito vlog in njihove članice izpolnjujejo zgoraj navedene pogoje.
- (4) ECB je odgovorna za učinkovito in skladno delovanje EMN ter mora v okviru svojih nadzornih nalog zagotoviti skladnost rezultatov nadzora. V tej zvezi ECB sprejema smernice, naslovljene na pristojne nacionalne organe, v skladu s katerimi se izvajajo nadzorniške naloge in sprejemajo nadzorniške odločitve v zvezi z manj pomembnimi institucijami.
- (5) Ker so lahko v institucionalnih shemah za zaščito vlog pomembne in manj pomembne institucije, je pomembno, da se zagotovi skladna obravnava njihovih članic povsod v EMN ter s tem prispeva k skladnosti odločitev, ki jih sprejmejo ECB in pristojni nacionalni organi. Za institucionalne sheme za zaščito vlog, katerih članice so pomembne in manj pomembne kreditne institucije, je posebej pomembno, da ECB, ki je odgovorna za bonitetni nadzor pomembnih institucij, in pristojni nacionalni organi, ki so odgovorni za nadzor manj pomembnih institucij, uporabljajo enake specifikacije za oceno primernosti. Primerno je, da pristojni nacionalni organi uporabljajo enake specifikacije tudi pri oceni institucionalnih shem za zaščito vlog, v katerih so samo manj pomembne institucije, saj se lahko sestava teh shem in razvrstitev njihovih članic med pomembne ali manj pomembne v času spremenita –

⁽¹⁾ UL L 287, 29.10.2013, str. 63.

⁽²⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽³⁾ To poglavje je bilo sprejeto julija 2016. Prečiščena različica Vodnika ECB po opcijah in diskrecijskih pravicah iz prava Unije je dostopna na spletni strani bančnega nadzora ECB na naslovu www.bankingsupervision.europa.eu.

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

Ta smernica določa specifikacije za oceno, ali institucionalne sheme za zaščito vlog in njihove članice izpolnjujejo zahteve, določene v členu 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, da se ugotovi, ali se posameznim institucijam lahko izda dovoljenje v smislu navedenega člena. Pristojni nacionalni organi uporabljajo te specifikacije za manj pomembne institucije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej smernici se uporabljajo opredelitve pojmov iz Uredbe (EU) št. 575/2013, Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Uredbe (EU) št. 1024/2013 in Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke (ECB/2014/17) ⁽²⁾.

POGLAVJE II

SPECIFIKACIJE ZA OCENO V SKLADU S ČLENOM 113(7) UREDBE (EU) ŠT. 575/2013

Člen 3

Člen 113(7)(a) v povezavi s členom 113(6)(a) in (d) Uredbe (EU) št. 575/2013: ocena bonitetnega statusa in sedeža

V skladu s členom 113(7)(a) v povezavi s členom 113(6)(a) in (d) Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni nacionalni organi pri oceni bonitetnega statusa in sedeža nasprotne stranke upoštevajo:

- (a) ali je nasprotna stranka institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, za katero veljajo ustrezne bonitetne zahteve;
- (b) ali ima nasprotna stranka, ki prosi za dovoljenje, sedež v isti državi članici.

Člen 4

Člen 113(7)(a) v povezavi s členom 113(6)(e) Uredbe (EU) št. 575/2013: takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti od nasprotne stranke k članicam

Pristojni nacionalni organi pri oceni, ali obstajajo trenutne ali predvidene pomembne dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti od nasprotne stranke k članicam, kakor je določeno v členu 113(7)(a) v povezavi s členom 113(6)(e) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevajo:

- (a) ali bi lahko lastniška ali pravna struktura članic ovirala prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
- (b) ali formalni proces odločanja o prenosu kapitala med članicami zagotavlja takojšen prenos;
- (c) ali statuti članic, kateri koli delničarski sporazum ali drugi znani sporazumi vsebujejo določbe, ki bi lahko nasprotno stranko ovirale pri prenosu kapitala ali odplačilu obveznosti;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14.5.2014, str.1).

- (d) ali so bile pri članicah v preteklosti resne težave z vodenjem ali upravljanjem, ki bi lahko negativno vplivale na takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
- (e) ali lahko tretje osebe ⁽¹⁾ nadzirajo ali preprečijo takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
- (f) ali v zvezi s tokovi sredstev med članicami v preteklosti obstajajo znaki, ki kažejo na zmožnost takojšnjega prenosa sredstev ali odplačila obveznosti.

Kot ključni se štejeta posredniška vloga institucionalne sheme za zaščito vlog pri kriznem upravljanju in njena odgovornost, da zagotovi sredstva za podporo članic v težavah.

Člen 5

Člen 113(7)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013: možnost, da se v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog v skladu z obvezami odobri potrebna podpora

Pristojni nacionalni organi pri oceni, ali so vzpostavljene ureditve, ki zagotavljajo, da je mogoče v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog v skladu z obvezami odobriti podporo iz hitro dostopnih sredstev, kakor je določeno v členu 113(7)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevajo:

- (a) ali ureditve vsebujejo širok nabor ukrepov, procesov in mehanizmov, ki sestavljajo okvir, po katerem institucionalna shema za zaščito vlog deluje. Ta okvir bi moral vsebovati vrsto možnih ukrepov od manj strogih do obsežnejših ukrepov, ki so sorazmerni s tveganostjo upravičene institucije in resnostjo njenih finančnih omejitev, vključno z neposredno kapitalsko in likvidnostno podporo. Podpora je lahko pogojena, na primer s tem, da institucija izvede nekatere ukrepe za sanacijo in prestrukturiranje;
- (b) ali struktura upravljanja institucionalne sheme za zaščito vlog in proces sprejemanja odločitev o ukrepih podpore omogočata, da se podpora zagotovi pravočasno;
- (c) ali obstaja jasna zaveza, da se zagotovi podpora, kadar je članica kljub predhodnemu spremljanju tveganj in ukrepom zgodnjega posredovanja insolventna ali nelikvidna ali bo verjetno postala insolventna ali nelikvidna, ter da se zagotovi, da članice sheme izpolnjujejo ustrezne regulativne kapitalske in likvidnostne zahteve;
- (d) ali institucionalna shema za zaščito vlog redno izvaja stresne teste, s katerimi kvantificira možne ukrepe kapitalske in likvidnostne podpore;
- (e) ali sposobnost absorpcije tveganj (ki jo sestavljajo vplačana sredstva, morebitni naknadni prispevki in primerljive zaveze) v institucionalni shemi za zaščito vlog zadostuje za kritje možnih ukrepov podpore, ki bi se sprejeli v zvezi z njenimi članicami;
- (f) ali je bil vzpostavljen sklad s predhodnim financiranjem, ki zagotavlja, da ima institucionalna shema za zaščito vlog hitro dostopna sredstva za ukrepe podpore, in
 - (i) prispevki v ta sklad temeljijo na jasno opredeljenem okviru;
 - (ii) se denarna sredstva vlagajo samo v likvidna in varna sredstva, ki jih je mogoče kadar koli unovčiti in katerih vrednost ni odvisna od solventnosti in likvidnosti članic in njihovih podrejenih družb;
 - (iii) se pri določitvi minimalnega ciljnega zneska v skladu s predhodnim financiranjem upoštevajo rezultati stresnih testov institucionalne sheme za zaščito vlog;
 - (iv) je določena ustrezna najnižja vrednost/minimalni znesek v skladu s predhodnim financiranjem, ki zagotavlja, da so sredstva takoj dostopna.

Institucionalne sheme za zaščito vlog se lahko v skladu z Direktivo 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ priznajo kot sistemi jamstva za vloge in pod pogoji iz ustreznih nacionalnih predpisov se jim lahko dovoli, da razpoložljiva finančna sredstva uporabijo za alternativne ukrepe za preprečitev propada kreditne institucije. V tem primeru pristojni nacionalni organi pri oceni dostopnosti sredstev za odobritev podpore upoštevajo razpoložljiva finančna sredstva, pri čemer upoštevajo različni namen institucionalnih shem za zaščito vlog, katerih cilj je zaščititi članice, in sistemov jamstva za vloge, katerih ključna naloga je zaščititi vlagatelje pred posledicami insolventnosti kreditne institucije.

⁽¹⁾ Tretja oseba je vsaka oseba, ki ni nadrejena oseba, podrejena družba, član organa odločanja ali delničar članice.

⁽²⁾ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

Člen 6

Člen 113(7)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013: sistemi za spremljavo in klasifikacijo tveganj v institucionalnih shemah za zaščito vlog

Člen 113(7)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da morajo biti v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog na voljo primerni in enotno določeni sistemi za spremljavo in klasifikacijo tveganj, ki omogočajo popoln pregled nad tveganji vseh posameznih članic in institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote, z ustreznimi možnostmi vplivanja, ter da se morajo s temi sistemi ustrezno spremljati neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 178(1) navedene uredbe. Pristojni nacionalni organi pri oceni izpolnjevanja tega pogoja upoštevajo:

- (a) ali so članice institucionalne sheme za zaščito vlog dolžne glavnemu organu upravljanja institucionalne sheme za zaščito vlog redno predložiti najnovejše podatke o svojih tveganjih, vključno z informacijami o kapitalu in kapitalskih zahtevah;
- (b) ali so vzpostavljeni odgovarjajoči ustrezni tokovi podatkov in informacijski sistemi;
- (c) ali glavni organ upravljanja institucionalne sheme za zaščito vlog določa enotne standarde in metodologije za okvir upravljanja tveganj, ki ga morajo uporabljati članice;
- (d) ali za potrebe spremljave in klasifikacije tveganj s strani institucionalne sheme za zaščito vlog obstaja skupna opredelitev tveganj, ali se za vse članice spremljajo iste kategorije tveganj ter ali se za kvantificiranje tveganj uporabljata ista raven zaupanja in isto obdobje;
- (e) ali sistemi za spremljavo in klasifikacijo tveganj, ki so vzpostavljeni v institucionalni shemi za zaščito vlog, klasificirajo članice glede na njihova tveganja, tj. je shema opredelila različne kategorije, v katere razvrsti svoje članice, da omogoči zgodnje posredovanje;
- (f) ali institucionalna shema za zaščito vlog lahko vpliva na tveganja svojih članic s tem, da jim izda navodila in priporočila itd., na primer da omeji nekatere dejavnosti ali zahteva zmanjšanje nekaterih tveganj.

Člen 7

Člen 113(7)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013: lastna ocena tveganj v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog

Pristojni nacionalni organi pri oceni, ali se v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog izvaja lastna ocena tveganj, o kateri so posamezne članice obveščene, kakor je določeno v členu 113(7)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevajo:

- (a) ali se v institucionalni shemi za zaščito vlog redno ocenjujejo tveganja in ranljivosti sektorja, v katerega spadajo njene članice;
- (b) ali se rezultati ocene tveganj povzamejo v poročilu ali drugem dokumentu in pošljejo ustreznim organom odločanja v institucionalni shemi za zaščito vlog in/ali članicam kmalu po tem, ko so bili dokončani;
- (c) ali institucionalna shema za zaščito vlog članice obvešča o klasifikaciji njihovih tveganj, kakor zahteva člen 113(7)(c).

Člen 8

Člen 113(7)(e) Uredbe (EU) št. 575/2013: konsolidirano ali zbirno poročilo institucionalne sheme za zaščito vlog

Člen 113(7)(e) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da se mora v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog enkrat letno sestaviti in objaviti konsolidirano poročilo, ki obsega bilanco stanja, izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote, ali poročilo, ki obsega zbirno bilanco stanja, zbirni izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote. Pristojni nacionalni organi pri oceni izpolnjevanja tega pogoja upoštevajo:

- (a) ali konsolidirano ali zbirno poročilo revidira neodvisni zunanji revizor na podlagi ustreznega računovodskega okvira ali, če pride v poštev, metode združevanja;
- (b) ali mora zunanji revizor predložiti revizijsko mnenje;

- (c) ali so v okvir konsolidacije/združevanja vključene vse članice institucionalne sheme za zaščito vlog, morebitne podrejene družbe, morebitne posredniške strukture, kot so holdingi, in subjekt, ki shemo upravlja (če je pravni subjekt);
- (d) ali v primerih, ko se v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog sestavi poročilo, ki obsega zbirno bilanco stanja in zbirni izkaz poslovnega izida, metoda združevanja lahko zagotovi, da se izključijo izpostavljenosti znotraj skupine.

Člen 9

Člen 113(7)(f) Uredbe (EU) št. 575/2013: predhodno obvestilo o izstopu članic

Pristojni nacionalni organi preverijo, ali pogodbeni ali zakonsko določena ureditev vsebuje določbo, da morajo članice institucionalne sheme za zaščito vlog obvestilo o nameravanem izstopu iz sheme predložiti najmanj 24 mesecev pred izstopom.

Člen 10

Člen 113(7)(g) Uredbe (EU) št. 575/2013: odprava večkratne uporabe sestavin, primernih za izračun kapitala

Člen 113(7)(g) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da je treba odpraviti večkratno uporabo sestavin, primernih za izračun kapitala (večkratna uporaba kapitala), in neustrezno ustvarjanje kapitala med članicami institucionalne sheme za zaščito vlog. Pristojni nacionalni organi pri oceni izpolnjevanja te zahteve upoštevajo:

- (a) ali lahko zunanji revizor, odgovoren za revidiranje konsolidiranega ali zbirnega finančnega poročila, potrdi, da je bila ta praksa odpravljena;
- (b) ali so transakcije članic povzročile neustrezno ustvarjanje kapitala na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani ravni.

Člen 11

Člen 113(7)(h) Uredbe (EU) št. 575/2013: široko članstvo

Pristojni nacionalni organi pri oceni izpolnjevanja pogoja iz člena 113(7)(h) Uredbe (EU) št. 575/2013, tj. da mora institucionalna shema za zaščito vlog temeljiti na širokem članstvu kreditnih institucij s pretežno homogenim poslovnim profilom, upoštevajo:

- (a) ali ima institucionalna shema za zaščito vlog dovolj članic (med institucijami, ki so potencialno primerne za članstvo) za kritje vseh ukrepov podpore, ki bi jih morda morala izvesti;
- (b) poslovne modele članic, njihovo poslovno strategijo, velikost, stranke, regionalno usmeritev, produkte, strukturo financiranja, pomembne kategorije tveganj, sporazume o sodelovanju na področju prodaje in sporazume o storitvah z drugimi članicami institucionalne sheme za zaščito vlog itd.;
- (c) ali različni poslovni profili članic omogočajo spremljavo in klasifikacijo njihovih tveganj z uporabo enotno določenih sistemov, ki so v institucionalni shemi za zaščito vlog vzpostavljeni na podlagi člena 113(7)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) da sektorji institucionalnih shem za zaščito vlog pogosto temeljijo na sodelovanju, kar pomeni, da osrednje institucije in druge specializirane institucije v mreži institucionalne sheme za zaščito vlog ponujajo produkte in storitve drugim članicam sheme. Pristojni nacionalni organi bi morali pri oceni homogenosti poslovnih profilov upoštevati, v kolikšnem obsegu so poslovne dejavnosti članic povezane z mrežo (produkti in storitve za lokalne banke, storitve za skupne stranke, dejavnosti na kapitalskih trgih itd.).

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 12

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščeni pristojni nacionalni organi.
2. Pristojni nacionalni organi ravnajo v skladu s to smernico od 2. decembra 2016.

Člen 13

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na pristojne nacionalne organe.

V Frankfurtu na Majni, 4. novembra 2016

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI
